(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE 2003/847/RIA

af 27. november 2003

om kontrolforanstaltninger og strafferetlige foranstaltninger med hensyn til de nye former for syntetisk narkotika 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 og TMA-2

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union,

under henvisning til fælles aktion 97/396/RIA af 16. juni 1997 vedrørende udveksling af oplysninger, risikovurdering og kontrol med nye former for syntetisk narkotika ([1]), særlig artikel 5, stk. 1,

under henvisning til initiativ fra Den Italienske Republik, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Under et møde indkaldt af Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EONN) inden for rammerne af dets videnskabelige udvalg blev der på grundlag af artikel 4, stk. 3, i fælles aktion 97/396/RIA udarbejdet rapporter med risikovurderinger af 2C-I (2,5-dimethoxy-4-iodophenethylamin), 2C-T-2 (2,5-dimethoxy-4-ethylthiophenetylamin), 2C-T-7 (2,5-dimethoxy-4-(n)-propylthiophenethylamin) og TMA-2 (2,4,5-trimethoxyamphetamin).

(2) 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 og TMA-2 er amfetaminderivater, der strukturelt minder om phenethylaminer, som er forbundet med en hallucinogen og stimulerende virkning. Der er ikke rapporteret om dødsfald eller tilfælde af forgiftning uden dødelig udgang i Fællesskabet i forbindelse med 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 og TMA-2. 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 og TMA-2 er imidlertid hallucinogene stoffer med samme potentielle risici som andre hallucinogene stoffer, f.eks. 2C-B, DOB, TMA og DOM, der allerede er klassificeret i liste I eller II i FN-konventionen af 1971 om psykotrope stoffer. Det kan derfor ikke udelukkes, at brug af stofferne indebærer risiko for akut eller kronisk forgiftning.

(3) 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 og TMA-2 er ikke i øjeblikket opført på nogen af listerne i De Forenede Nationers Konvention af 1971 om psykotrope stoffer.

(4) På nuværende tidspunkt er 2C-I og 2C-T-2 underlagt kontrol i henhold til narkotikalovgivningen i fem medlemsstater. 2C-T-7 og TMA-2 er underlagt kontrol i fire medlemsstater.

([1]) EFT L 167 af 25.6.1997, s. 1.

(5) 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 og TMA-2 har ingen terapeutisk værdi og anvendes ikke industrielt.

(6) 2C-I er blevet identificeret i fire medlemsstater, 2C-T-2 og 2C-T-7 er blevet identificeret i seks medlemsstater, og TMA-2 er blevet identificeret i fem medlemsstater. På nuværende tidspunkt har en medlemsstat rapporteret om ét tilfælde af international ulovlig handel med 2C-T-2, der berørte to medlemsstater; der er ikke rapporteret om international ulovlig handel med 2C-I, 2C-T-7 og TMA 2. Laboratorier, der fremstiller 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 og TMA-2, er blevet beslaglagt i tre medlemsstater. I en af disse medlemsstater tyder beslaglæggelsen af en stor mængde af halvfabrikerede prækursorer for 2C-H og anden dokumentation på produktion af 2C-I. De største kemiske prækursorer i 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 og TMA-2 findes i handelen.

(7) Medlemsstaterne bør underlægge 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 og TMA-2 de kontrolforanstaltninger og strafferetlige foranstaltninger, for hvilke der er hjemmel i den lovgivning, som de har vedtaget til opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til FN-konventionen af 1971 om psykotrope stoffer med hensyn til de stoffer, der er opført på liste I eller II i denne konvention —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, at underlægge 2C-I (2,5-dimethoxy-4-iodophenethylamin), 2C-T-2 (2,5-dimethoxy-4-ethylthiophenetylamin), 2C-T-7 (2,5-dimethoxy-4-(n)-propylthiophenethylamin) og TMA-2 (2,4,5-trimethoxyamphetamin) de kontrolforanstaltninger og strafferetlige foranstaltninger, for hvilke der er hjemmel i den lovgivning, som de har vedtaget til opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til FN-konventionen af 1971 om psykotrope stoffer med hensyn til de stoffer, der er opført på liste I og II i denne konvention.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer, jf. artikel 5, stk. 1, tredje afsnit, i fælles aktion 97/396/RIA, de i artikel 1 omhandlede foranstaltninger senest tre måneder efter den dato, fra hvilken denne afgørelse får virkning.

Medlemsstaterne informerer inden seks måneder efter den dato, fra hvilken denne afgørelse får virkning, Rådets Generalsekretariat og Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den har virkning fra dagen efter offentliggørelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2003.

På Rådets vegne

R. CASTELLI

Formand